

Tyskland har 4 kryssere av denne klasse. De er bygget i årene 1937-39 og holt moderne bl.a. utstyrt med 8 stk. 20 cm. kanoner, som regel har de også 4 fly ombord.

"Trident" har tidligere gjort sig fordelaktig bemerket i nordlige farvann. Det var således den som ifjor høst angrep en tysk konvoi som var på vei mot forsterkninger til fronten ved Marmansk. Den senket 3 av de 7 skib og skadet de andre.

Scharnhorst og Gnoisonau.

Britiske fly har nu oppdaget de tyske slagskips nye oppholdssteder. Det første ligger i dokk i Kiel og det andre i en tørrdock i Wilhelmshafen.

Afrika og Middelhavet.

Fra frontene i Libya er det intet nytt å melde. Rommel får stadig forsterkninger og forsendelsene er tydeligvis øket i de siste uker. Forsterkningene kommer frem med Frankrikes vidende og vilje. Tallet i Birkenon har slitt så meget på aksens tropper og materiell at de er nødt til å ta styrker som trenges her på Østfronten og sende hit.

I luften har aktiviteten vært større. Britiske fly har angrepet aksens forsyningshavner og transportveier. Malta bombes, men ikke i den utstrækning som tidligere.

Nyheters fredag aften kl. 19.30.

Tysklands flåte desimert.

Ideg har tyskerne bare 4 hovedskib som er i brukbar stand. Resten er enten sonket eller så ødelagt at de trenger store reparasjoner. Britiske bombefly var inntatt igjen over Kiel og bombet Scharnhorst. Den slagkrysser som blev torpedert utenfor norskekysten er så ramponert at det sansynligvis må taues til Tyskland.

Russland.

Seigt og sikkert ødelegger russerne den tyske 16 arme. Store avdelinger har overgitt sig sammen med sine officerer, og ringen om resten trekker sig stadig sammen. Tyske forsøk på å sondeforsterkninger med fly kostet dem tirsdag og onsdag 51 fly.

På Leningradfronten øker det russiske press. På Midtfronten har tyskerne sett inn mere reserver, men uten virkning. I syd forsøkte tyskerne motangrep med 5 divisjoner, men blev slått tilbake med svære tap. I rumensk divisjon blev helt opprevet. Timosjenko har i syd trukket sammen store kavaleristyrker som bare venter på ferbare veier for å sette igang en stor offensiv.

Det fjerne østen.

Japanerne samler store styrker i Burma for om mulig å rette et avgjørende storangrep mot Rangoon. De de oppgir være kommet over Sittang-elva, og prøver også i nord å rette en kile mot byen. Kampene er voldsomme, og de to siste døgnhar japanerne tapt 51 fly i dette område.

I Nederlandsk Ostindia kjemper nederlandske tropper tappert. På Sumatra, Borneo og Celebes fortsetter motstanden. Det meldes at den japanske luftaktivitet over Java har øvtt betydlig i det siste.

Fra Filippinene meldes at MacArthurs tropper har beholdt de stillinger som de nettop erobret fra japanerne ved siste motangrep.

Libya.

Stillingen i Libya er uforandret. Britiske patruljer er stadig i virksomhet, men sandstormen hindrer operasjoner av større omfang.

Send avisen videre.
Undgå NS og DE STRIPETE.

Red.

611
Mappe 6
Etipl. 7
Årg. 1942
O. V. 1414
Jfr. 6x
+ bla

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR 7 LØRDAG 7-3-1942 1 ÅRG

NORGES FLAGG

En blygrå dag. Det regner smått.
En tropp NS trer sammen.
Et flagg i topp - skjönt dypt forrådt -
Det blå er svart, det hvite grått,
det rø' er mørkt av skammen.

Der slepes flagget, tungt og sidt,
som om det hilste døden.
Men det skal engang bølge fritt
som havet selv med blått og hvitt
i glød av morgenrøden.

En flamme av en hellig ild
er det som her kan rense,
og hjerter som er villig til
hvad kjøtt og blod så nødig vil:
Et offer uten grense.

Vårt flagg, vårt flagg, jeg suger inn
dets farver så det smertes.
Så blå går bølgen i vårt sinn,
så hvit står gløden i vårt kinn,
så rød i våre hjerter.

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og bedrifter som ikke har noen daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.

Undgå NS og DE STRIPETE.

Red.

Kampen for vår tro og vår ungdom.

I forrige nummer bragte vi "minister" Skanckes brev til biskopene. Idag bringer vi sakens videre gang: Fra Den norske kirkes biskoper. Til Norges menigheter og prester.

24. febr. 1942.

Etter det grunnlag som bispestillingen har i menigheten og presteskap finner vi at det er vår plikt å meddele dere at vi har sett oss tvunget til idag å nedlegge bestyrelsen av våre embeder. De begivenheter som til sist ikke levnet oss noe valg hvis vi skulle være tro mot vår overbevisning, vil fremgå av det brev vi idag har sendt Kirkedepartementet.

Vi hilser menigheter og prester med takk for all trofasthet som er vist mot vår norske kirke. Vær sindige og samdrue. Bekjemp all ubesindighet, all løgn og alt hat. Vi skal bygge Norge i kjærlighet. Det samme sinn være i Eder som var i Jesus Kristus, han som sa: "Ha salt i Eder selv og hold fred med hverandre". Vi vil fortsatt stå sammen med dere i å be og å arbeide for Guds sak i dette vårt folk, også etter at vi, som dere nu vil erfare, ikke lenger har kunnet bli stående i våre embeder.

Vårt brev til departementet lyder slik.

Til Kirkedepartementet.

Søndag den 1. febr. skjedde det et statsmaktens under protest fra kirkens ansvarshavende tvang domprosten i Trondheim bort fra hans høimesse og satte en annen til å ta gudstjenesten. Den mann som departementet "av særlige grunner" tvang inn, sokneprest Blessing-Dahle, erklærte selv skriftlig til domprosten at der ikke kunne bli noen full gudstjeneste, idet det ikke ville passe med altergang. At det ikke var en menighetsgudstjeneste fremgår også av avisenes skildring av hvorledes der i kirkens kor var plæsert hirdens sorte banner med solkorsmerket og nasjonal samlings rødgule flagg. Med den vitterlige spenning som idag hersker i folket - en tilstand som departementet ved en tidlige leilighet har karakterisert som et trist faktum - er selve den ting at politiske symboler bringes inn i kirken, et brudd på den fred som skal herske under en menighets gudstjeneste. Domprosten bekjentgjorde da i stedet sin menighetsgudstjeneste med nadverd til kl. 14. Hertil hadde han både klar rett og kirkelig plikt. Etter at presten og en god del kirkebesøkende allerede var inne i kirken, og mens nye strømmet til, grep plutselig politiet inn og stengte kirkeporten, drev de kirkebesøkende tilbake. Ja, endog politikollon ble brukt mot de helt stillferende menighetsmedlemmer. Det forekom likevel ingen demonstrasjoner, menigheten sang noen salmer der de stod foran den av politiet sperrede kirkeport.

I denne sak er det skjedd tre uhørte inngrep i kirkenes og menighetens rett.

1. Statsmaktene har brutt kirkens orden og fratatt menighetens og dens prest høimessegudstjenesten. Kirkedepartementet har i et rundskriv av 2. febr. uttalt at man "formentlig" har rett til dette. Ved dette uttrykk har departementet selv gitt ord for hvor tvilsomt denne formelle rett er - om den overhodet eksisterer. Men departementet har helt sett bort fra realitetene. Ikke i noe tilfelle kunne departementet uten på det groveste å bryte med kirkens orden foreta en slik prinsippavgjørelse uten å forelegge saken for biskopene på forhånd. Ennu viktigere er det at hvis kirkedepartementet overhodet skulle tenkes å ha formell rett til å ta fra menigheten dens gudstjeneste, så ville dette alene kunne skje ut fra klare kirkelige beveggrunner. Menighetens høimesse med

tilhørende altorgang er en sentral og grunnleggende del av menighetens gudstjenestelige liv. Det er ifølge grunnloven pålagt den statsleder som overhode har noe med gudstjenesten å gjøre, at han skal bekjenne seg til vår religion og håndhøve og beskytte denne. Overalt hvor staten utøver en styrende myndighet på bekjennelsens grunn, skal derfor hensynet til evangeliets forkynnelse og menighetens oppbygning være det avgjørende. Staten har i seg selv ingen "særlige hensyn" å gjøre gjeldende her. Hvis staten gjør dette, er grunnforholdet i vår kirkes liv sprengt.

Til dette kommer at en menighetsprest ved lov er pålagt som plikt å holde sin gudstjeneste. Denne plikt er pålagt ham for menighetens skyld. Presten er knyttet til menigheten med langt sterkere bånd enn de juridiske, nemlig med det ansvar og den samvittighetsforpliktelse som hans kallelse legger på ham. Skal han fritas eller tvinges bort fra å gjøre sin plikt, er det alene hensynet til menighetens tarv som rettmessig kan gjøres gjeldende. Prest og menighet og høimesse er ukrenkelige både i sin hellige samhørighet og i sin ved lov og grunnlov beskyttede rett.

Biskopene må konstatere ved det som er skjedd i Trondheim at staten har misbrukt sin betrodde oppgave som kirkeadministrator til å skyte hensynet til kirken til side til fordel for det departementet kaller "særlig hensyn" av statlig eller politisk natur. Derved har staten brutt sin forpliktelse overfor kirken.

2. Inntrykket herav blir uhyggelig øket ved den dramatiske måte hvor på kirkedepartementet søker også å ådelegge den gudstjeneste for menigheten som dens prest hadde bekjentgjort til om middagen. Gjennom en partimann på stedet lar departementet politiet få beskjed om å forhindre domprostens gudstjeneste uten at Kirkedepartementet så meget som underretter biskop eller prest om hvad der skal skje. Disse får oppleve at den menighet som strømmer til kirke, plutselig blir gitt løse på av en stor politistyrke. De som søker Guds hus blir jaget vekk av bevopnet statsmakt.

3. Det aller ytterste blir nådd når kirken så opplever at Kirkedepartementet så langt fra å tale politiet til rette, legger skylden på den forrettende prest og uten videre avsetter domprost Fjellbu fra hans embete. Han har lovens klare ord på sin side. Over hans prestetjeneste kan der ikke kastes skygge av stenk. Han har sin menighets og sin overordnede fulle aktelse og tillit, også i sin egenkap av biskopens stedfortreder.

Etter å ha fått saken fullt opplyst velger Kirkedepartementet i stedet for å verge kirkens og menighetens rett til å øve sin gudsdyrkelse brutalt å sette den prest som har gjort sin kirkelige plikt,

Den norske kirkes biskopper ville være utro mot sitt kall om de fortsatte å medvirke i en administrasjon som på denne vis uten spor av kirkelig grunn krenker menigheten og endog legger urett til vold. Derfor meddeler jeg herved et jeg nedlegger bestyrelsen av mitt embete. Det vil si, hvad staten har overdratt meg, leverer jeg fra meg. Den endelige gjerning og myndighet som er gitt meg ved ordinasjonen ved Herrens alter, er fremdeles min med Gud og med rette. Å være ordets forkynner, menighetens tilsynsmann og prestenes sjolesørger er og blir mitt kall. Jeg vil fremtidig røkte dette så langt som det er mulig for en ikke-embedsmann. Men å fortsette det administrative samvirke med en stat som overvold mot kirken, ville være å svikte det aller helligste.

Med Luther har vi forsøkt å være tjenestlig lojale mot øvrigheten så langt Guds ord og bud tillot det. Men som det kom for Luther, så kommer det også for oss det øyeblikk da vi må følge vår overbevisning og hevde kirkens rett mot statens urett. Statsformer kan vekse, men med sin kirkefader vet kirken at imot det som Luther kaller tyranniet står Gud selv i sitt ord og med sin Ånde makt. "Ve oss om vi ikke har såld Gud mer enn mennesker."

Bivind Berggrav (s) J. Støren (s) J. Maroni (s) Andreas Fleischer (s) Gabriel Skagestad (s) Henrik Hille (s) Wollert Krohn-Hansen (s)

Prestenes skrivelse.

Jeg er blitt gjort kjent med biskopenes brev til Kirkedepartementet av 24. ds., og med domprostenes tilslutning hertil.

Idet jeg er helt enig i de av biskopenes framholdte synsmåter, skal jeg meddele at jeg stiller meg sammen med dem.

Likeledes erklærer jeg at jeg fremdeles må betrakte biskop Eivind Berggrav som min rette biskop og tilsynsmann.

Fra London meldes at frie nordmenn vil samles førstkommande søndag i bønn for våre biskoper, prester og vår ungdom over hele verden, i kirker, forsamlingshus og ombord i skibene.

Nedenstående skrivelse er den 26. februar 1942 sendt Kirkedepartementet underskrevet av samtlige universitetsprofessorer som ikke tilhører NS og av samtlige dosenter og stipendiater med unntagelse av tre og de som er tilsluttet NS.

Forskningsfriheten, retten til i fri sannhetssøken å følge sin egen samvittighet, er livsnerven i universitetets virksomhet. Bare ved uavkortet opprettholdelse av dette prinsipp kan Universitetet fylle sin oppgave i forskningens tjeneste og oppdra de studerende til respekt for sannhet og sæklighet.

En tvungen oppdragelse av barn og ungdom innenfor et politisk partis rammer må føre de foreldre og den ungdom som ikke deler partiets anskuelser, inn i en samvittighetskonflikt av alvorligste art, en konflikt som kan virke nedbrytende på den personlige redelighet og undergrave den frihetens og sannhetens ind som er forutsetningen for Universitetets arbeid og som det må se som sin helligste oppgave å verne om.

I bevissthet om vårt ansvar som universitetslærere finner vi at det er vår plikt uforbeholdent å advare mot den kurs som er blitt anvist i oppdragelsesarbeidet, særlig ved loven om tvungen ungdomstjeneste i NS. ungdomsfylking.

Stor stas.

Ordfører Fritz Jensen mente at folket var modent for "cirkus og brød". Brød kunde han av gode tyske grunner ikke skaffe mere av, og han måtte nøie sig med å invitere kommunens funksjonærer til festforestilling på "Nazi-onalteatret" 28. februar.

Innbydelsen var sendt til:

400 fra Veivesenet - derav møtte 4,

300 " Park " " " 2,

88 " Vannverket " " ingen.

Vi tror forresten ikke besøket ville bli særlig større om herr ordføreren neste gang prøvet å lokke med sjokolade og ferske hvite hvete-boller i pausen.

Idrettsfronten.

Det er nu litt over 1-år siden "nyordningen" la sin læmmende hånd over norsk idrett, efter at idrettsmennene hadde brutt ned alle skranke som tidligere hadde splittet dem i 2 leire.

I hele denne tid har Nasjonal Samling utrettelig og med alle midler forsøkt å få bukt med den norske idrettsungdom, dens gamle, selvvalgte ledere er enten sjaltet ut, eller de har trukket sig tilbake da det er blitt reist krav til dem som de ikke har kunnet gå med på. De nye ledere som er oppnevnt, Reichborn Kjennerud og hans drebenter, har kun oppnådd å legge en død hånd over alt norsk idrettsliv, og på tross av de mest gyldne løfter og de verste trussler står idrettsungdommen fast. De lar sig ikke kjøpe og heller ikke true til å gå forrædernes ærender

De gamle idrettslagene er i realiteten opphørt å eksistere. Alle de gamle medlemmene har forlatt dem og når nu de gamle kjente legnavn figurerer i avisens spalter og på idrettsplassene for tomme tribuner, vet alle at det er forræderne som her driver sitt spill under falsk navn.

Det er bare navnet som ennå eksisterer. Medlemmene er vekke og verdiene: hytta, skibekken, klubbhuset, garderobebygningen, idrettsbanen, kontantene o.s.v. er stjålet - stjålet av det "statsbærende parti" Nasjonal Samling som skjuler sig bak de gamle navn.

Men vår dag kommer også og forleden uttalte statsråd Støstad i socialdepartementet at alle disse verdier selvsagt ville komme tilbake på de rette hender. Kontantene som lagene har hatt er selvsagt forsvunnet i NS' s bunnløse kasse, men socialministeren opplyste at spørsmålet om idrettens gjenreisning i Norge allerede var under behandling i regjeringen i London, og at man var oppmerksom på at idretten måtte få de forhold å arbeide under som den hadde krav på i kraft av sin store samfunnsmessige betydning.

Den økonomiske side av saken har regjeringen ikke myndighet over, men statsråden la til at man kunde være trygg for at Det Norske Storting vilde være sig sitt ansvar bevisst og skaffe de penger som trenges for å trygge økonomien, ikke bare som en honnør for idrettsungdommens faste holdning som har vært en god anskuelserundervisning i nordmennenes syn på nazismen, men for den store betydning idretten vil ha under den tunge gjenoppbygningsperiode som ligger foran oss.

"Hold ut! Hold from som dere stannar så skal den dag etter komme da vi attar kan drive idrett i et fritt NORGE!" sluttet Støstad.

DEMENTI.

Vår advarsol i nr. 6 rammer oss selv, og beviser at en aldri kan gjøre grundige nok undersøkelser før en stempler en mann som angiver.

Konstabel nr. 333 Gunnar Furueth er angiver, og det til og med av en meget farlig type. For tiden er han avgitt til hemmelig oppdrag, og en må vokte sig for ham.

Dette utskudd må ikke forveksles med de gode nordmenn, politibetjentene Conrad Larsen, Furueth og Amand Furueth slik som vår kilde hadde gjort det. De to sistnevnte skylder vi oppreisning, og vi håper å kunne fjerne de stenk vår meddelelse i siste nummer kastet på deres ære. Vi gjør avbikt og vet at de vil forstå oss.

Slikt vil aldri hende igjen.

"Betre då å døy - onn med skam å leva."

Nordmenn som er villig til å sette livet inn for landet vårt vil sikkert ikke være i tvil om at når situasjonen krever det, da vil de også ofre stilling og økonomisk sikkerhet for Norge!

Uhyggelig svindel.

Et opprop til lærere så igår dagens lys i en rekke viser. Oppropet var undertegnet rektor Hans Lødrup.

Alle som kjenner rektor Lødrup vet at han er 100% nordmann, og som sådan kan han ikke underskrive en artikkel som nevnte, og som bare er et forsøk på å bryte fronten.

Tilbake står da spørsmålet tvang eller falskneri, og vi tror nok det siste er riktigest og mest i stil med våre hjemlige nazisters moral. Rektor Hans Lødrup har ikke sendt ut denne falske appell til lærerne om å gi opp en kamp som for alltid vil bringe lærerne uvisnlig heder og i all fremtid slå fast at de norske lærere går foran i kampen mot indstving og terror.

Vi ønsker det ikke!

Foreldre over hele landet sender i disse dager inn følgende brev til: Minister Stang, Departementet for Arbeidstjeneste og Idrett: "Jeg ønsker ikke at mine barn skal delta i N.S.U.F.'s ungdomstjeneste, da de retningslinjer som er trukket opp strider mot min samvittighet."

Foreldre! Følg parolen og støtt biskoper, prester og lærere i deres kamp for barna og ungdommen. Send deres også ovenstående protest til ministoren!

Russland.

Uken har bragt meldinger om jevn og sikker fremgang for den røde arme, selv om en må være klar over at tyskerne har satt inn motangrep i stor målestokk i flere frontavsnitt og at fremgangen således har kostet Men - desto større blir seirene og desto svakere den tyske hær når den skal sette igang sin store våroffensiv.

Om fronten hålt i nord vet vi fra flere meldinger at en stor britisk konvoi nettop er ankommet uten tap til Nordrussisk havn, og at forsyningene flyter rikelig inn. Herredømmet i Nordishavet er britisk-russisk, og en hører stadig meldt at tyske forsyningskip er senket.)))

Den finske front har sine kamper, men russerne har ennå ikke ville betrakte denne front som viktig. Meget kan skje før den dag kommer, og Finnland står såvidt vi kan forstå på skilleveien i nær fremtid. Selve maktsbørsmålet som den voldsomme uttøying av den finske ungdom krever en kursendring.

Leningradfronten betegnes best ved et stadig økende press mot de tyske befestede linjer. Så sterkt er tyskerne engasjert at de ikke kan evne noen tropper til sine våpenbrødre i det omringede Staraja Russa område. De siste meldinger tyder på at over en tredjedel av den 100.000 mann sterke 16. arme nu er drept, og resten utryddes time for time. De reserver som trekkes ut av Estland for om mulig å komme tyskerne til hjelp greier ikke å bryte igjennom, og tapene blir således fordoblet. Forsøk på å sende hjelp pr. fly er mislykket, og den eneste flyplass tyskerne disponerer i dette område er nå under russisk kontroll.

På midtfronten fortsetter den russiske knipetangsbevegelse om de tyske nøkkelstillinger. Ved erobringen av JUCHNOV er situasjonen strak blitt verre for tyskerne i Wjasmaområdet. Juchnov ligger 60 km. s.ø. for Wjasma og 200 km rett øst for Smolensk.

De siste dager har bragt nyheter om en ny stor innringningsmanøvre som er lykkes. Ved Orel er to tyske divisjoner i saksen og det er bare et tidsspørsmål om disses endelige utryddelse. De har avsluttet en oppfordring til overgivelse.

Lengere syd har marskalk Timosjenko satt igang nye offensiver. En ved Khar'kov, en mot Dnjeppetrovsk og en tredje på Krim. Fra disse tre offensiver meldes stadig om nyerebringer, men en kan ikke vente å få se de fullresultater før snemeltningen setter inn. Veldige troppereserver er ansamlet i syd og det er mulig at Hitlers bebudede offensiv som vel i første rekke har Kaukasus og oljen som mål, vil være dødfødt.

I begynnelsen av uken rognet en kronikør med at Hitler i sine forsøk på å holde stillingen mot den røde arme hittil hadde satt inn hele 36 divisjoner reserver. Dette vil ha en enorm betydning når han samler sin siste krefter til vårens kamper.

Kampene i Det fjerne Østen.

Søndag 18.3 kom meldingen om at japanerne hadde gått iland på Java på 3 forskjellige steder.

I det sjøslag som inn edet invasjonen tilføyet de alliertes flåtestyrker, som var japanerne helt underlegne både m.h.t. skip og artilleri, japanerne store tap. 1 japansk tung krysser blev senket og 2 sterkt skadetmens 3 destroyere blev satt i brand. 15 troppetransportskip blev

7.3.1942.

WHISPERING TIMES - Landsutgave

Nr. 7.8.7.

senket eller stukket i brand og 6 sterkt skadet.

De allierte mistet 2 kryssere og 1 destroyer som alle var hollandske.

Senere har kampene utviklet sig på øya, og stillingen for de allierte betegnes som alvorlig. Etter meldingene å dømme er japanerne numerisk overlegne, særlig i luften, og deres overlegenhet i sjøområdet ved Java gjør at de allierte ikke kan forhindre at de stadig får frem forsterkninger. De alliertes styrker på øya oppgir å være ca. 100.000 menn nederlandske tropper, vesentlig innfødte, samt en ukjent kontingent av australiere og amerikanere. De har fra første stund gått inn med slagordet "angrep er det beste forsvar", og foretar stadig angrep på invasionsstyrkene, men de har dog måttet trekke sig tilbake for den store overmakt og i motsetning til fienden, kan de ikke vente forsterkninger.

De japanske fremstøt ser ut til å være rettet mot hovedstaden Batavia som ligger på øyas nordvestredel, de alliertes hovedkvarter ved Bandoeng i fjellene lenger øst, og flåtehavnen Soerabaja på den østlige del. I de siste meldinger heter det at japanerne har fortsatt jevn fremgang og at Batavia nå angripes fra 2 kanter. De allierte kjemper med største tapperhet, men overmakten er tydelig for stor.

Under angrepet på Java har japanerne hatt kolosale tap særlig av transportfly. Foruten de skip som blev senket i det første sjøslag har allierte bomberfly senket mange senere.

Burma.

På denne front var det i ukens første del forholdsvis stille, med undtagelse av flyvirksomhet.

Japanerne holdt tydeligvis på å omlevere sine styrker på Sittang-østlige bredd før de gikk til det store angrep mot Rangoon som de forberedte med store flyangrep mot byen. Under disse angrep blev i ukens løp innom 200 japanske fly skutt ned.

I de siste meldinger heter det at det japanske angrep er åpnet og at de har gått over Sittang ca. 100 km fra Rangoon d.v.s. nokså langt fra kysten.

Filipinene.

Også her har det vært relativt rolige forhold. MacArthurs tropper har kastet de lengst fremskutte japanske styrker tilbake og hans lille flyvåpen har senket 3 japanske troppetransportskip på ca. 8.-10.000 tonn nord for Batan.

Japanerne er uholdige ved Gilbertøene.

Et amerikansk hangarskip eskortert av kryssere og destroyere blev angrepet av 18 japanske fly utenfor Gilbertøene. Der blev ikke forevoldt noen skade på skipene, men 16 av de angripende fly blev skutt ned. 6 av dem blev tatt av samme jager, 2 amerikanske fly gikk tapt.

Onsdag kom melding om at det japanske støttepunkt på Marcusøya i nærheten av Wake, er blitt bombardert av allierte fly.

Forøvrig raser det fremdeles kamper på Borneo, Celebes og Guinea. Et par steder på Australias nordvestkyst har vært utsatt for flyangrep.

Nye NS biskoper.

Følgende nye NS biskoper skal være oppnevnt av "Kirkedepartementet" Oslo: Hagen, Bekkelaget. Kristiansand: Wormdahl (cand. 37, ord. 41) telegraferte at han ikke følte sig kompetent. Istodet: Hansteen, Hørefoss (svoger av Gudbr. Lunde). Stavanger: Prost Kvasnes (69 1° 2° 3°). Bergen: Dagfinn Zwilgmeyer (Kretsfører i NS). Hamar: Falck Hansen. Trondheim: Lothe. Tromsø: Berg Rolsnes (trakk sig), Sivertsen, Hemmerfest.

Ovennevnte er ikke offisielt inntrøtt i sine stillinger, men de kommer antagelig når kirkedepartementet er ferdig med sine 14 daglige "en-ad-gangen" meldinger om at de tidligere norske biskoper er "avskjediget".

Mer aktiv krigsførsel.

Nederlagene i det fjerne Østen, og tilføels også retretten i Libya har ført til at det britiske og amerikanske folk krever større offensiv innsats for å sikre en snarlig seier.

Som resultater av dette ønske må en betraktministerutskiftningene i England, omordning av de amerikanske stridskrefter, undersøkelsen og utskiftningen blandt de britiske offiserer, og sist, men ikke minst, den nye offensive ånd, som allerede har gitt sig utslag på Java og i Burma.

Også på luftfronten i Europa kan en vente sig offensive tiltak. Optakten har vi sett, og den var vellykket, for itot annet enn et vellykket angrep kunde få tyskerne til å gerøde i sådant raseri som de har vist over angrepet på de viktige Renaultfabrikker i nærheten av Paris.

Tysk propaganda.

Det har vist sig at tyskerne alltid har hatt et åpent øie for den strategiske betydning av kirker og sykehus. Særlig nordover kan en overalt se tyskerne klistre sine barakkebyer inn til denne slags bygninger.

Således var det i Verdø. En stor russisk luftstyrke bløste barakkebyen og dens tyske innbyggere i fillør, og eftersom belli genheten av barakkene var strategisk riktig etter tysk krigstaktikk, var det dessverre ikke til å undgå at også sykehuset blev skadet.

La tyskerne ropp opp om hensynsløs krigsførsel - vi nordmenn vet hvem vi har å takke.

Sammandrag av nyhetene fredag aften kl. 10.30.

Russland.

Ved erobringen av Juchnov falt en måneds krigsmateriell i russernes hender, samtidig som den østlige spiss mot Moskva blev ryddet bort. Tyskerne forfølges vest for Juchnov, og lider store tap.

Det meldes om kftige russiske anreder på begge sider av Vjasma - Smolenskveien. Ny forsök på å undsette restene av den 16. arme i Staraja Russa har påført tyskerne nye svære tap.

Ved Orel angripes general Guderians styrker fra 3 sider.

Ubekjefte amerikanske meldinger gir ut på at tyskerne vil overta fronten på det karelske nes for å forberede vårens offensiv, de finnene har nektet å gå til offensiv på grunn av soldat og matmangel. Finnene skal overta den mere "taknemlige" murmansk front.

Østen.

I Rangoon således - et som kan være av viktighet for japanerne. Stillingen er forøvrig uforandret.

Japaneiserne har nu herledømmet over så å si hele den vestlige del av Java, og har erobret en rekke nye steder i den østlige del.

Den japanske offensiv mot Bataan og Filippinene er stoppet opp, og en antar at grunnen til dette er senkningen av de tre store transportskip med japanske soldater som druknet i tusenvis.

Libya.

Under briternes forrige offensiv blev Rommels største ammunisjonsforsyning erobret. Optellingen, som forøvrig ennå ikke er ferdig viser at tyskerne mistet mellom 1-2 og 2-3 tusen tonn ammunisjon.

Send avisen videre. Undgå NS og DE STRIPETE!

Red.

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR 9

LØRDAG 21-3-1942

1 ÅRG

VINTERNATT

Motgangen, mørket og kulden
samler sig tyst og beklemmende.
Skyggen er fallt på vår ungdom
angsten går blek gjennom hjemmene.
Dødstyst som isen på rute
angsten og uroen gror.
Håpenes levende plante bak ruten
står i en stivnet klump jord.

Motgangen, mørket og kulden
drysser sin sne over sjelene,
drysser sin iskalde aske
lydløst, usynlig og kvalende.
Inn gjennom døre og sprekker
sniker sig ulykkens bud.
Snestormen bærer et stønn

gjennom natten
"Har du forlatt mig min Gud"!

Men i en celle i fengslet
synger de dødsdømte mennene.
Rolig opreiste står de
Presten må stumt folde hendene.
Dem kunde ingenting skremme
hverken svik eller dolk.
Rolig ber de om natten, den siste,
bønnen for eitt folk.

ooo000ooo

Denne utgave er beregnet på lænddistriktene og firmaer uten daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.

Undgå NS og DE STRIPETE!

Red.

Følgende brev er sendt "Aftenposten", der det imidlertid aldri opnådde spaltrum (selvfølgelig):

Aftenpostens Redaksjon,
Oslo.

Før De fortsetter med Deres naive enentyr a la Övre Richter Frich om Kjell Ravns forunderlige reiser, bør De rådføre Dem med folk med almindelig skoleutdannelse.

De skildrer en reise med kornlast fra Rio til England. Denne last er like sannsynlig som til eks. en sjokoladelast fra Svalbard til Chikago.

Denne slemme bommert stempler med en gang Deres skildring for hvad den virkelig er, jeg behøver vel ikke at nevne ordet, det kan jo brukes om omtrent alt hvad nyordningens aviser serverer sitt publikum idag.

Det er trist at se en tidligere udmerket avis som Aftenposten synke ned til at bli til grin for hele folket.

En skeptisk Jössing.

PRESSENS ANSVAR

I forbindelse med ovenstående innlegg kan vi ikke undlate å trekke frem ansvarlige norske pressefolks andel i nazistenes forsøk på å føre det norske folk bak lyset.

Gjennom mange år har norske journalister og pressens folk i almindelighet kjempet for sannhet og rettferdighet. Vi ser da bort fra enkelte partipolitiske partsinnlegg, fordi disse ikke berørte grunnlinjen i den norske presses renslighet, og fordi utskielser dengang alltid kunne slås ned av andre partiers presse.

Vår nasjonale presse kunne med stolthet peke på sitt høie nivå og på det faktum at den hadde skapt et avislesende publikum, prosentvis andre lands overlegent.

Pressens menn var stolte av utviklingen, og når anledningen gas var de alltid villige til å bekjenne det ansvar de følte overfor sine lesere.

Hvordan står det til idag, mine herrer?

Vi tror ikke spørsmålet vil bekomme endel av våre "ansvarsbevisste" avisfolk vel. Ja, vi går lengere, og tenker oss muligheten av at de endog mener vi tar unødig hårdt fatt.

NEI, det er ikke unødig hårdt, for, DET ER KRIG I LANDET OG FRONTEN SKJERPES DAG FOR DAG.

Våre biskoper, prester, lærere og advokater har vist veien, og ingen kan lengere gå på akkord med sin samvittighet.

Den tillit den norske presse gjennom år har oparbeidet sig hos folket har vært skamløst utnyttet av nazister og tyskere. Dette har avisfolk vært opmerksom på, og de prøvet i begynnelsen å skrive mellom linjene for å gi leserne en rettesnor.

Enkelte drev det så langt at avisen blev beslaglagt for dagen, uken, ja måneder eller for alltid. Åre være dem for det!

Andre seilte sin skjeve seilas i håpet om at alle var klar over løgnen og bedraget. Og avisen skulde jo også leve!

Selvfølgelig visste og vet alle nordmenn at den "norske" presse under nazikontroll ikke inneholder annet enn det som kan givne nazistene og altså er fyllt fra ende til annen med løgn og bedrag, MEN - eftersom tiden går kan en risikere at den sunde sans sløves og at avisenes stadig drypp drypp kan virke på en del av leserne.

Dette må ikke skjé!

Vekk med avisene! La nazistene beholde også denne propagandamaskin for sig selv i likhet med radioen. Aviser som "Aftenposten", "Morgenposten", "Dagbladet", "Nationen", "Sjøfartstidende", ja, selv "Morgenbladet" har ingen eksistensberettigelse lenger. Heller ikke de andre av landets aviser som etterhvert får innbyttet ansvarshavende redaktører av rent nazistisk mønster.

01.5.1948. NORSKE RIKS- og Landstingsavisene Nr. 5. 1948.

Når en leser "Fritt Folk" vet en hvad en leser, men "Aftenposten" av idag er verre. Det er farlig og landsskadelig lesning nettop fordi pressen gjennom år har bygget op tillit på ansvarlighetens grunnvold.

Vi vet at de ansvarlige journalister nu er på rett vei, for avisene har fått ordre om ikke å innta annonser fra journalister som søker annen beskjeftigelse.

Men da plikter også vi å hjelpe til. Vekk med avisene, og støtt de som rammes økonomisk fordi de er nordmenn!

N.S. møte i Klingenberg kino.

Endel av de kommunale funksjonærer fikk mandag formiddag følgende "innbydelse" fra Ordføreren:

"Ordføreren i Oslo innkaller: Navn Etat til møte i Klingenberg kino mandag 16. mars kl. 15.15.

Denne innkallelse leveres ved fremmøte."

Et referat etter den vanlige oppskrift stod i Fritt Folk dagen etter og det kan kanskje være av interesse å supplere dette referat med endel faktiske opplysninger.

De plasser som ikke var besatt var merkelig nok samlet på de 6 - 8 forreste radene som var helt tomme og dannet et isolasjonsbelte mellom foredragsholderne (forrederne) og funksjonærene (jössingene).

Ekkelner (nå fullmektig) Bjørkvall åpnet møtet hvor etter der fulgte kunstnerisk underholdning som avsluttet med første vers av "Ja vi elsker" fra noen svake nazi-struper.

Der etter ble der tale av ordføreren i hirduniform. Antagelig skulle hirduniformen understreke hans meddelelse om at det ikke lenger var tilstrekkelig med lojalitet og nøytralitet i arbeidet, - nå måtte det medlemskap til.

Så kom tale-Gulbrand med sitt vanlige propagandavrøvl.

Desverre var det en utbredt forkjølelse, sterk hoste, blandt forsamlingen og av frykt for "smitte" ble disse vist ut av hirden.

Cirkusforestillingen skulle avsluttes med framvisning av en "kort" nazi-propaganda-film som varte fra kl. 16,30 til kl. 18.

Da klokken var 17, skulde den kommunale kontortid være slutt og flere av forsamlingen forlot sine plasser og gikk mot utgangene. Dørene var imidlertid avsperrret av hirdvakt for at ingen skulde slippe ut. Ved 17.30 tiden lykkedes det imidlertid noen å sprengte opp døren og komme ut "i frisk luft". Dette forløp dog ikke uten uhell, idet en av funksjonærene ved Oslo lysverker fikk ett slag i ansiktet så voldsomt at netthinden i det ene øye sprakk og dessuten pådrog han sig en lettere hjernerystelse.

Det må en gang være klart for alle kommunale funksjonærer at de ikke går på noen N.S. møter. En sterk solidarisk front - en for alle og alle for en - må bli svaret på en slik måte å praktisere "frihet, fred og rettferd" på. De kommunale funksjonærer må holde fast ved at fritiden er deres egen. Ingen ordre fra ordføreren om å gå på N.S. møter må følges selv om det er i kontortiden.

Nyordning i Oslo Kommune.

Vi har mottatt følgende som vi inntar ubeskåret efter å ha forvissset oss om at opplysningene stemmer med fakta:

Ved Oslo lingskontor puttes nå stadig inn N.S.-folk så den alminnelige funksjonærstab er ehlt overtallig. Disse skal læres opp for snarest å avsette jössingene. Imidlertid tar enkelte nazier læretiden

mindre alvorlig. Således ble det siste uke bedt om hjelp fra et kontor hvor nazifruene Munthe-Svendsen og Snarud-Johannessen sitter. Da folk kom inn der lå den ene i vasken og spydde, og den andre lå henslengt i en stol og strödde tyske sigaretter ut over bordet til dem som kom inn. Fruene hvorav ingen selvsagt lever sammen med sin mann, hadde nemlig svelget en hel flaske akkevit og en annen flaske som også stod der, hadde de ikke hatt krefter igjen til å tömme. Inspektör K. O. Bratlie som hittil har vært ansett som stripebåde på kryss og tvers og nå skal være gått over med begge beina, kom også straks tilstede. Han stillet den diagnose at fruene led av influens og av den grunn oppførte sig slik som de gjorde. Bratlie ringte etter drosje og den ene av fruene ble bäret ned (fra 7. etasje) mens den andre hang mellem 2 sterke mannfolk ut til bilen. Morgenen etter var dog begge fruene attet på kontoret og like arbeidsdyktige som för. Influensan var blåst helt vekk. Saken skal ifölge ordre fra kontorets nazier dysses ned. Desværre for N.S. og Bratlie var det så mange jössinger inne på fruene kontor etterpå at dette ikke lar sig gjøre. Det øste de av fyll over det hele.

Jössingene vonter nu svært på neste sensasjon fra det statsbärende partis representanter. Nyelig er en stor plakett med teksten STÖ KURS klistret opp på alle kontorer i Rådhuset. Ja, en tviler ikke på at de vil fortsette i samme kurs selv om den for normalomennesker kan synes noe ustö.

Rotte sorten.

Kl. 21.30 torsdag 6. november 1941 blev det brakt inn en fyllearrestant på Pipervike stasjon. Som skikk og bruk er, blev fyren befridd for forskjellige ting för han blev sett i arresten. Blandt hans saker var et politiskilt, og legitimasjonskortet hans fortalt at han het Övergärd, advokat av utdannelse og ansett i Hamar prispoliti.

Selvsamme person er nu blitt prispolitiinspektör for Akershus, Östfoll Hodmark og Opland fylker.

Nytt fra kirkefronten.

Som kjent blev Wormdahl först utsatt til å bestyre Agder Bispestol efter biskop Maroni. Han undsa sig, og derefter blev Gudbrand Lundes svoger Kristian Hansteen utsatt til Maronis efterfølger.

Den 7. ds. sendte Hansteen fölgende telegram til Lunde:

"Efter orientering her uholdbert för mig å overta administrasjonen av Agder bispedömmet. Fortsettelse av regjeringens kirkepolitiske linje för er under ingen omstendigheter from. Sett alt inn på total kursöndring. Dypt alvor.

Kristian Hansteen (sign.) "

Regjeringen advarer.

De norske myndigheter i London har samlet et ugjendrivelig bevismateriale mot personer som er innblandet i de grusomheter Gestapo i Norge har gjort sig skyldig i, og som har vekt avsky utover hele den civiliserte verden.

Alle disse personer, likegyldig hvilken nasjonalitet de tilhörer og hvorhen de måtte prøve å flykte, vil i sin tid bli trukket til ansvar för sine gjerninger. Da vil det ikke hjelpe om de försöker å skyte sig innunder at de har handlet efter ordre. -

det vil ikke frita dem för straff!

Også medvirkning til slike handlinger vil bli straffet særlig hårdt. Dette skal de være opmerksom på de norske angivere og politimenn som er behjelpelige med å få gode nordmenn arrestert.

SVERIGE TREKKER VISSE GRENSER.

Den svenske høyesterett har i disse dager avsagt dom i saken om 10 norske skib som har ligget opplagt i Göteborg siden det tyske overfall på Norge.

Skibene blev i mai 1940 rekvirert av den norske regjering og er senere blitt chartet av den britiske regjering. Det var således denne siste som förte saken i Sverigs mot quislingstyret her hjemme som hadde presset rederne til å fordrö bätene utlevert.

I overretten gikk saken i quislingenes favör, men denne dom er blitt underkjent av høyesterett, som tilkjenner England rädigheten over skibene efter overenskomsten med den norske regjering.

Det fremholdes at den svenske lovgivning i tilfeller som dette vesentlig faller sammen med de tilsvarende lovbestemmelser i Tyskland, Frankrike, Storbritannia og U.S.A.

N. S. KORRUPSIJON.

Vi gjengir fölgende brev i avskrift :

"O.S. 1076/41.

Skolepenger ved de skoler som har vært lukket. Sendes herr ordföreren. Som bekant har Foss, Hegdehaugen og Vahl skoler vært lukket i ca. 2 måneder i inneverende skoleår. I skrivelse av 11/11 d.å. foreslör skolestyrets formann at elevene ved disse skoler får eftergitt en måneds skolepenger.

Ved Foss skole utgjör skolepengene kr. 1.395.- pr. mnd., ved Hegdehaugen kr. 3.000.- pr. mnd. og ved Vahl kr. 1.220.- til sammen kr. 5.615.- Jeg finner det rimelig at det blir innrömmet en skolepengefritagelse som foreslött. Det vil i tilfelle medföra en mindreinntekt på budsjettet på kr. 5.615.- under H.kap.V.C.kto.l. Jeg går ut fra at mindreinntekten oppveies av besparelser på budsjettet.

Oslo, den 17. november 1941.

Magne Poulsen (sign.)

Sendes til skolerådsmannen.

Ordföreren har 21. ds. vedtatt at elever hvis foreldre tilhörer N.S., skal få eftergitt skolepengene i den tid de omhandlede skoler har vært lukket. Forövrig finner ordföreren ingen grunn til å gå med på noen reduksjon av skolepengene.

Oslo, den 22. november 1941.

Fritz Jenssen (sign.)"

Et lysende eksempel på ny og frekk N.S.-korrupsjon innen vårt kommunale liv. Det fortjener å bli så kjent som mulig.

Vi gjengir endelig fölgende brev i avskrift:

"Nasjonal Samling: Vestfold Fylkesorganisasjon. Tönsberg den 16.2.1942.

Fra fylkesorganisasjonslederen. Til Justisdepartementet,

herr minister Sverre Riisnäs.

Ministerens kontor. Oslo.

Jeg henviser til degens telefonsamtale med herr sekretär Pedersen angående Nils Jacob Hovde, som er anmeldt för salg av skotöy uten ra-

sjeneringskort eller anvisning. Herr Hovde innrømmer å ha solgt skotøy og salget er foregått til tyskerne. Herr Hovde meddeler videre at hans forretning var blokert, og da han for å leve måtte ha omsetning, ble han tvunget til dette.

Nils Jacob Hovde reiste i mai måned ifjor til Waffen SS og har tjenestegjort der til han kom hjem til Norge den 8. februar i år. Herr Hovde er for tiden uten arbeid, og han kan således ikke klare å betale noen bot. Såfremt saken skal fremmes, blir det ingen annen utvei enn at Hovde må avsone eventuell straff.

Jeg tar i betraktning at salg av rasjonerte varer uten punkter vel i større eller mindre utstrekning har foregått så å si fra alle forretninger uten at dette kommer frem i dagen. Det er herr Hovdes standpunkt for den nye tid og hans medlemskap i N.S. som har tvunget ham til dette. Jeg mener at det er formildende omstendigheter, og håper derfor at herr justisministeren kan bevirke at saken blir henlagt.

Prispolitiet i Tønsberg består utelukkende av "jössinger".

Jeg vedlegger kopi av tiltalebeslutningen, utferdiget av politimesteren, herr Trygve Fehn, her. Jeg har idag konferert med herr Fehn angående saken for å få vite hvordan denne ligger an. Herr Fehn meddeler at saken kommer inn under sorenskriveren og vil bli fremmet derfra.

For ikke å gi herværende "jössinger" noe å glede sig over, mener jeg at så sant det er mulig må man unngå å la en av våre kjempere i Waffen SS få en slik mottagelse med det samme han kommer hjem. Jeg håper derfor at justisministeren kan beslutte saken henlagt, og at det fra Dem blir gitt underretning direkte til sorenskriveren i Tønsberg.

Jeg er takknemlig for å få høre fra Dem om sakens utfall,

Heil og Sæl

N. Schönning Olsen (sign.)

Fylkesorganisasjonsleder. "

Hvorpå Riisnæs svarte politimesteren i Tønsberg med følgende brev fra Justisdepartementet den 19. februar 1942, undertegnet av ham selv:

"Det er selvsagt at en slik gammel sak ikke bør fremmes mot en mann som i månedsvis har kjempet for sitt land. Jeg anmoder Dem for mulige fremtidige tilfellers skyld (uthevet av oss, Riisnæs går her meget riktig ut fra at de fleste innen N.S. er kjeltringer og levovertrødere.) å tilkjenne også prispolitiet denne oppfatning, og å sende dokumentene til Riksadvokaten, for at denne kan unnlate påtale med hjemmel i strprl. pr. 85, annet ledd, og uten vilkår forsåvidt det forhold angår som tiltalen omhandler."

Stikk den. Dette er vel toppen av våre to her anførte korrupsjonstilfeller.

KRIGSOVERSIKT I HUNS LAND.

I meldingene fra den røde armé de siste uker finner vi at der er navn som stadig går igjen. Byer som Staraja Russa, Rschew, Wjasma, Orel, Kursk, Charkov, Dnjepropetrovsk og Taganrog - og frontavsnitt som Kalininfronten, Midtfronten, Dnjeprbuen og Donetz dalen. Også de tyske meldinger har nødvendvungent måttet nevne disse navn i den senere tid, og grunnen er at russerne har inntatt stillinger som virkelig truer ovennevnte byer, ja, i tilfellet Staraja Russa har endog total omringning i lengere tid vært et faktum.

Den siste uke har brakt meldinger om store russiske angrep som har vært kronet med hell, og forøvrig jevn fremgang lange hele fronten.

Men det meldes også at Hitler både i nord, på midtfronten og på sydfrenten kaster inn reserver i stor målestokk, også kanoner og tanks, og tiltrots for denne Hitlers anstrengelse fortsetter fremgangen for den røde armé.

Ved Leningrad, hvis forsyningslinjer nu dag for dag blir mere frigjort, har uken brakt meldinger om store tyske mannefall daglig.

Ved Staraja Russa går utryddelsen av den 16. armé planmessig for sig. De tyske styrker opdeles, omringes og ombringes. Alle tyske forsøk på unnsetning har hittil bare brakt tap i mannskap og fly.

På midtfronten - Smolenskområdet og Kalininfronten har såvel tyske som russiske meldinger meldt om svære kamper. En regner med at tyskerne nu taper 10 divisjoner i faldne pr. mnd., og det ser ut som om tapene stiger etterhvert som tyskerne trenges tilbake. En stor del av tapene skyldes disse voldsomme kampene i Smolenskområdet, hvor tyskerne ubønhørlig drives ut av de stillinger som skulde ha vært støtte og utgangspunktene for Hitlers våroffensiv, og som han har gitt ordre til å holde. De ramler!

Gshatsk var inntil igår det punkt Hitler stod nærmest Moskva - "bare" 160 km lenger øst lå den forgjettede by. Idag er byen sterkt truet og ennu lengere sydvest begynner Vjasma å føle selve angrepet.

Knipetangbevegelsen om det store Vjasmaområdet, hvor en regner at der fremdeles står 200.000 tyskere nærmer sig sin fullførelse, og det tiltrots for sterk, tysk motstand og at nye mengder reserver kastes inn.

Russiske fallskjermstroker har vært benyttet. Større styrker blev kastet ned bak de tyske linjer i Smolenskområdet, og de driver utstrakt gerilja og ødeleggelsesvirksomhet bak linjene.

Såvel i Charkovområdet, som lengere syd, har spesielt tyskerne vært villige til å melde om store russiske angrep. Russerne påstår at tyskerne i disse avsnitt i den senere tid har kastet store vasall-reserver inn, og at enkelte SS-regimenter som er ødelagt har bestått av hele 80 % ikke-tyskere.

De russiske angrep går på sydfrenten mot Charkov, og lengere sør presses fienden mot Dnjeprbuen av Timosjenkos non-stop-offensiv, som uavbrutt vekslar mellom nattbombeangrep, artillerivirksomhet, tankangrep og infanterifremstøt og aldri leyner nazistene ro eller hvile.

Nordøst for Taganrog fortsetter fremstøtet, og på Kertschhalvøya på Krim har russerne hatt fremgang denne uke, forstår en av de tyske meldinger. Russerne selv har bare meldt om en vellykket flåteaksjon mot tyske befestede stillinger på Krim.

LIBYA - MIDDELHAVET.

Stort sett har uken vært rolig på selve den libyske front. Et par ganger har sprette tyske følere vært slått tilbake, og tysk artilleri vest for Gasala er tvunget til å retirere tilbake vestover.

Tirsdag meldtes om en vellykket britisk aksjon, da britiske "Commandoes" d.v.s. lettere motoriserte avdelinger, uten tep av en eneste mann trengte 800 km inn på fiendtlig område og drepte 30 flyveoffiserer, samt ødela totalt 37 splittrerte aksebomberfly og jagerfly på flyveplassen.

Onsdag offentliggjordes at en vellykket britisk flåteaksjon mot Rhodosøya, der tyskerne har befestninger, havn for E-båter (motortorpedobåter), flyplass og andre militære anlegg. Briterne møtte ingen motstand og bombarderte anleggene i 20 minutter. Hele 18 tonn granater ble vel anbragt i målene for flåtestyrken dro tilbake.

Igår meldtes senkning av 2 bensinlastede forsyningskib på vei til Libya.

Forøvrig er luftvirksomheten stor over hele det libyske område, og briterne bomber tildels i stor målestokk Bengasi, Mekili, Martuba og Tripolis, foruten Catania på Sisilia og tyske flyplasser på Kreta og i Hellas.

DET FJERNE ØSTEN.

Efter okkupasjonen av Java er nu Australia kommet direkte i faresonen og man er forberedt på at japanerne vil foreta invasjon. Det australske folk og de allierte forøvrig, ser faren i sinene og tar alle de restriksjoner de finner formålstjenlig. Det mest bemerkelsesverdige tiltak er utvilsomt at general Mac. Arthur, heltet fra Phillipene, er blitt utnevnt til øverstkommanderende for de alliertes styrker mens den tidligere sjef generalløytnant Brett, blir hans faste stedfortreder og øverste sjef for flyvåbenet. Forøvrig meldes det at alle menn mellom 16 og 60 år som ikke

tjenestegjører under de vebnede styrker er innkalt til 8 tjenestegjører i det sivile luftvern.

På Fillipinene har japanerne gjort et mislykket forsøk på å angripe de alliertes stillinger på Batanhavvøya, men general Wainwright har vist sig som en verdig arvtager etter Mac. Arthur, og angrepet ble slått tilbake.

I Burma har japanerne hatt en del fremgang og erobret en havneby i Irawadi-deltaet og antagelig en by nord for Rangoon.

Flyvåbnene har i ukens løp vært aktive på begge sider, men det synes som om de allierte nu begynner å åpne større likevekt en tilfelle har vært tidligere. De har foretatt flere heldige angrep både mot japanske støttepunkter og flåtestyrker. Blandt annet har de angrepet Timor gjentatte ganger og japanske støttepunkter på Ny Guinea. Under et angrep på en flyplass ved Moulmain blev 25 fiendtlige fly ødelagt på bakken.

Det er dog hovedsakelig mot fiendtlig skibefart de største resultater er oppnådd, således blev ialt 23 skib hvorav 12 krigskib, blev senket eller sterkt skadet utenfor Ny Guinea. Der blev også oppnådd fulltreffer på en tung japansk krysser dagen etter.

Japanerne har på sin side angrepet Darwin og Port Moresby.

Under det store sjøslag som innledet invasjonen av Java, blir det opplyst at de allierte mistet 5 kryssere, 6 destroyere og 1 sjalupp. De japanske tap har man ingen oversikt over, men minst en tung krysser og en destroyer blev senket mens 3 tunge kryssere og 3 destroyere blev sterkt skadet eller satt i brann.

En alliert u-båt som er kommet i havn melder å ha senket 60.000 tonn japansk tonnasje.

De japanske tap hittil anslås til over 140.000 mann, hvorav en stor % er druknet. Japanernes storslåtte foretak for menneskelig bunn i det faktum at de må vinne en hurtig seier, men det er også nu tegn som tyder på at de begynner å innse at de ikke kan vinne krigen alene. Deres seier er avhengig av en tysk seier i Europa og det er sannsynlig at de to aksepartnere vil forsøke å etablere en felles front gjennom den midtre orient i løpet av sommeren. En slik operasjon vil dog være av så kolossal omfang og forutsetter faktisk at samtlige de allierte styrker på kontinentet blir nedkjempet, så det vel nærmest må betegnes som ønskedrømmer eller kanskje retttere sagt det siste desperate forsøk på å redde sig!

Nyhetsene fredag aften kl. 19.30.

Russland. Hovedkampene i Russland foregår nå på midtfronten og på Charkovfronten. Hitler prøver med alle midler å holde Vjasma-veien åpen, men russerne står nu vest for byen. Roshew og Vjasma er innringet fra 3 sider.

Nye kiler er sprengt inn i de tyske stillinger på Leningradfronten og 2.000 soldater og offiserer er drept de siste dager.

Fjerne Osten. Der meldes om trofninger i Sittangdalen, men fra Irrawadi er det intet nytt.

Mac. Arthur uttalte i sitt første intervju at han var kommet til Australia for å organisere den amerikanske offensiv mot japan. Et av de første mål var å befri Fillipinerne igjen.

Libya. I Libya var det igår adskillig fiendtlig virksomhet mellom Tmini og Mekili. Martuba flyplass blev bombet igår igjen.

Norge. Det meldes nu at "Tirpitz", "admiral Scheer" og "Prinz Eugen" ligger i Trondheims havn.

Romania - Ungarn. Antonescu uttalte igår i sin radiotale mot Ungarn at "Romania ikke vilde forsvare sig bare med ord". Årsaken til stridighetene mellom de to land er Transylvania, som Ungarn har fått tildelt 2/3. av gjennom Hitler, og rumenerne mener dessuten at de har måttet hjelpe Hitler med et større antall soldater enn ungarerne, som de påstår holder trepper tilbake for å forsvare Transylvania mot et eventuelt rumensk angrep.

Send avisen videre. Undgå N.S. og DE STRIPETE:

Red.

31 MARS 1942

652

28/3-42

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR. 10

LØRDAG 28-3-1942

1 ARG

Å, døde kamerater,
de kuer aldri oss.

De brente våre gårder,
de drepte våre menn.
La våre hjerter hamre
det om og om igjen.

La våre hjerter hugge
med hårde, vonde slag:
De brente våre gårder.
De gjorde det idag.

De brente våre gårder,
de drepte våre menn.
Bak hver som gikk i døden,
står tusener igjen.

Står tusen andre samlet
i steil og naken tross.
Å, døde kamerater,
de kuer aldri oss.

Denne utgave er beregnet på landdistriktene og firmaer uten daglig nyhetstjeneste.

Send avisen videre, helst anonymt.

Undgå NS og DE STRIPETE!

Red.

I de fleste kirker i vårt land bragte prestene 22. mars denne hilsen til menighetene:

Det er idag Maria Budskaps dag, søndagen som minner oss om at Maria var utvalgt av Gud til å bli Jesu mor - undfange ham ved den høyeste kraft og føde ham til verden. Til enkle og jævne foreldre betrodde Gud sin egen sønn av evighet og lot dem for barnet Jesus være i Guds sted.

Også heri ser vi som kristne en stadfestelse av at grunnforholdet mellom foreldre og barn er en Guds skaperordning, et Guds-bestemt forhold som består ubrytelig og hellig for alle hjem. I det kristne samfund for dette grunnforhold sin stadige kunngjøring gjennom den hellige dåp, hvor ved barnet er blitt et Guds barn og en arving til det evige liv, og foreldrene og fadderne er pålagt og har sagt sitt ja til at barnet skal opdrages i den kristne forsagelse og tro.

Så har da foreldrene av Gud fått en rett til og en myndighet over sine barn som ingen kan ta fra dem så lenge de øver denne rett og myndighet etter det av Gud gitte oppdrag. "I foreldremyndigheten", sier Luther, "har all annen myndighet sin rot".

I samsvar med dette heter det i vår skolelovs første paragraf at skolens formål er å hjelpe til å gi barna en kristelig og moralsk oppdragelse, og kirken har å våke over at dette skjer og selv gjennom sine organer å bidra til det. Den som vil forsøke å tvinge barna ut av foreldrenes ansvarshånd og bryte hjemmets guddommelige rett, han ville med det samme tvinge foreldrene til den ytterste samvittighetshandling.

I alt dette står kirken, den kristne skole og foreldrene ubrytelig bundet av samvittighet og Guds befaling. Kirken kan således ikke uten videre overlate ansvaret for folkets oppdragelse til staten. For i oppdragelsen inngår som en meget vesentlig del Guds vilje og lov som kirken har det Gudgitte kall å forkynne klart og påtale brudd på. En stat som er utgått fra et kristent folk - som tilfellet hos oss, hvor grunnlovens og 2. forplikter staten overfor den kristne religion og den evangelisk lutherske kirke - plikter å høre på kirkens kritikk og advarsler når den utfører sitt kall som evangeliets og Guds buds voktere.

Før våre biskoper så seg nødt til å nedlegge bestyrelsen av sine embeder, har de i anledning av loven om den tvungne ungdomstjeneste klart sagt fra til statsmyndighetene om disse for kirken så uøngivelige synsmåter.

Som kirkens og menighetens forpliktete tjenere, forkynnere av Guds ord og forvaltere av sakramentene, har vi idag lagt dette frem for dere, - idet vi samtidig erklærer at våre fortsatte forbliven i vår nåværende prestestilling er avhengig av at kirkens synsmåter her og i andre forhold som idag er omtvistet blir respektert.

DET TYSKE FOLK - HITLER - OG KRIGEN.

Flere amerikanske borgere som har oppholdt sig i Tyskland etter krigsutbruddet har skrevet bøker om sine inntrykk fra "Det tredje rike" etter at de er vendt tilbake til Amerika.

En av de mest kjente av disseer Christian Science Manotirs korrespondent i Berlin, Josef Hars, som forlot Tyskland umiddelbart før overfallet på Russland.

Han forteller at det ikke var noen krigsbegeistring å spore hos det tyske folk under de kritiske uker før krigsutbruddet, men at det tvert om var en utpreget redsel for krigen og dens følger. På den annen side var det ingen tegn som tydet på at indre misnøye skulde resultere i noen opposisjon til Hitler eller endog til almindelig østend. Faktum var at de fleste nok så at utviklingen var farlig, og de var aldeles ikke enig i den politikk som blev ført, men de hadde ikke noe annet å sette

i stedet, så de resignerte.

Skulde det være kommet til noen oppstand mot regimet, måtte det nødvendigvis kommet fra de militære kretser, og overfor disse hadde Hitler ført en forsiktig og klok politikk. Han hadde f.eks. ikke, som Mussolini tillatt partiet å blande sig inne i de militære saker. Derimot hadde han ikke spart på bevilgningene til forsvarst. Offiserene fikk boltre sig med forsøk med nye våpen, eksperimenter o.l. så de faktisk utviklet sig til et, om man kan si, militært teknokrati, uten særlige politiske interesser. De første uoverensstemmelser mellom armeen og partiet da også først inntruffet etter okkupasjonen av de forskjellige land. Her ønsket de første så rolige forhold som mulig og mislikte av den grunn partiets aktivitet for å "nyordne" så fort som mulig.

Da krigen kom i september 1939 gruet som sagt, den menige tysker sig. Han husket redslene fra forrige krig og løftene om en "lynkrig" med små tap og hurtige seire ansåes som talemåter. De var ikke vist i praksis. Det er derfor ikke tvil om at dersom de allierte hadde vært sterke nok allerede da til å förekrigen inn på tysk territorium, hadde Tysklands sammenbrudd skjedd like hurtig og totalt som Frankrikes et 122 år senere. Men de var ikke sterke nok, og istedet kom den tyske offensiv som syntes å vise at "lynkrigen" var noe mere enn tomme ord.

Den annen krigsvinter blev på den måte bedre for tyskerne enn den første hadde vært. De merket at det fulgte store fordeler med å være seierherrer. Alle som hadde anledning tok f.eks. utenlandsreiser, og soldatene i de okkuperte land hadde anledning til å sende hjem varer til en vekt av 2 kg. pr. uke. Som eksempel kan nevnes at mens der i Tyskland den første krigsvinter neppe var ustoppede damestrømper å se, varte det ikke lenge etter okkupasjonen av Frankrike før alle damer gikk i nye silkestrømper fra Paris.

En ting som spilte enda større rolle var at den sivile tysker følte sig trygg for sitt liv. Krigen blev ført langt borte fra hans oppholdssted og han følte at det ikke var noen fare, og dette trygghetsmoment betyr uendelig meget for den menige tysker.

Ennu en ting som styrket ham i denne optimisme og holdt den latentefrykt nede, var legenden om at han tilhørte "Das Herren Volk". Denne legende blev han bestyrket i når han så alle de utenlandske krigsfanger og arbeidere som var i arbeid i Tyskland. Ja, t.o.m. de italienske arbeidere som faktisk ikke hadde det stort anderledes enn krigsfanger.

Alt dette gjør at de aller fleste tyskere idag ønsker å vinne denne krig. De vet at taper den, så taper de alt. Og de føler de har meget å tape og nærer en avgjort redsel for nederlaget.

Av folk som er avgjorte motstandere av Hitler og som skjønner hvor det bærer hen, får man idag det svar når man spør hvorfor Hitler ikke blir styrtet: "Det kunde muligens skjedd i 1940, idag er det for sent."

Men allikevel. Det finnes ingen usvikelig tro på nazismen hos det tyske folk. Tvert om har de fremdeles redselen for krigen i sig og den seiersvilje og seiersikkerhet som det overfor anførte synes å ha fremkalt og som den voldsomme propaganda puster til, er i bunn og grunn kun surrogat for de dypere følelser, noe som de britiske luftangrep mot Tyskland har vist.

Man kan si at den stemning som preget tyskerne vinteren 1939/40 begynte å svinde tilbake allerede natten mellom 26 og 27 august 1941 da det første angrep på Berlin fant sted. Dette angrep som deres ledere hadde lovet aldri skulde forekomme.

Siden da er denne "angststemning" blitt ennu mere fremtredende og man kan gå ut fra at den dag de tyske våpen blir tilføyset et viktig nederlag og den jævne tysker ikke lenger tror på seiren, da vil det hele revne innenfra og gå i oppløsning.

Mr. Hars forlot som sagt Tyskland umiddelbart før overfallet på Russland, og hans inntrykk er således fra før den tid. Etter da er den

tyske arme tilføyet nederlag, men ennå har de ikke vært store nok. Men nederlagene kommer til å bli flere - og større - og tyskerne har ikke den karakterstyrke som skal til for å holde ut under motgang som f.eks. briterne og vi nordmenn har vist at vi har.

EN SELVFØLGE

Vi har ved flere leiligheter gjort våre lesere oppmerksom på at det er krig i Norge, og de fleste begynner å bli oppmerksom på at dette faktum innebærer PLIKTER.

En av disse er at enhver må gjøre sitt til Positivt å støtte og styrke fronten.

Dette kan gjøres på mange måter, men felles for alle er at enhver nordmann uopphørlig og aktivt går inn for samarbeide som er en bydende nødvendighet hvis landet skal bli fritt og vi selv på seirens dag kan stå frem med en ren samvittighet og si at - vi har ikke bare kravet, vi har også gitt!

NOE kan alle yte, og ofte er selv et oppmuntrende ord nok når det er anbragt på rette sted i rette tid, men det er spesielt idag og i tiden fremover andre ting som kreves av oss.

Der sitter tusener av nordmenn i fengslene idag, og mange kommer utav portene ribbet og uten eksistensmidler. Hundreder er kastet ut av sine stillinger fordi de er nordmenn, og der er atter tusener som her forsørgerne i fengsel mens andre er berøvet sine for alltid!

Det er din og min plikt å sørge for at ingen lider nød fordi de eller deres kjemper for Norge og for oss!

Dann sirkler og få inn penger, eller sørg for kreditter, men vær påpasselig at midlene når frem og ikke faller i hendene på forræderne.

Kjøpende nordmenn må kunne kreve at personlig komfort og nytelsesmidler til svartebørspriser må vike til fordel for den felles sak.

Det er derfor en SELVFØLGE at de som har anledning til det yter i forhold til sine inntekter, og vi regner det for simpelt forræderi om noen bare tenker på sig og sine i disse dager.

Dette har en spesiell adresse til personer og firmaer som er nødt til å tjene penger på grunn av situasjonen idag.

Forøvrig har det gledet mange at offerviljen har vist sig å være tilstede i stor utstrekning, og at mange er klar over at vi alle er i samme båt, men ennå kan meget gjøres.

DET ER VÅR PLIKT - OG DET HÅSTER!

Å DØDE KAMERATER DE KUER ALDRI OSS!

Nedenfor vil vi påbegynne en serie svenske artikler om Gestapos og nazistenes grusomheter i de "norske" fengsler og konsentrasjonsleire som medførte at 17 svenske aviser ble beslaglagt og fulgtes av en interpellasjon av en rakrygget svenske i riksdagen. De i artiklene nevnte tilfeller er den rene sannhet, og de er bygget på ugjendrivelige beviser.

Aviser utover hele den civiliserte verden har brøyt nedenfor nevnte kjensgjerninger frem for en losokrets som er slått av forferdelse over at det 20de århundre har kunnet frembringe et barbari og en sadisme som søker sitt sidestykke i historien, og Norges navn har vært på alles leber - ikke fordi disse redsler blir utført mot nordmenn, men fordi de ikke kuer nordmennene.

Vi gjør på forhånd leserne oppmerksom på at det er ingen oppbyggelig løsning, men vi gjengir artiklene fordi leserne skal vite, og etilsettes enn mere:

NY NS INNENRIKSPOLITISK SEIER.

Som kjent har vår "nasjonale" måttet overlate den videre behandling av NS-aksjonen mot våre lærere til det tyske sikkerhetspoliti etter at den selv hadde kjørt sig ubehjelpelig fast og latterliggjort sig selv og "fjendene" i en hittil uopphørd grad.

Vi vet at nazistene ikke vil kunne knekke den sammensveide motstand lærerne utviser selv om NS fyller alle Norges fengsler og konsentrasjonsleire, og lurer på om ikke veien til et sterkere Norge går gjennom GRINI tross alt.

UKOEVERSIKT - RUSSLAND.

Den siste uke har ikke bragt sensasjonelle meldinger fra den russiske krigskueplass, men kommunikeene forteller om uavbrutt, hårde tildels voldsomme kamper og slag langs hele frontlinjen.

Vi gir noen tall og opplysninger fra ukens meldinger. Mandag Leningradfronten: I en kamp som varte 2 dager har tyskerne tept 1600 mann 35 fly, 29 tanks og 200 biler fullstet med tropper og forsyninger. Tirsdag: Hitler heper opp reserver som kastes inn i forsvaret uten tanke på tap, og de siste 10 dager anslås tyskernes tap bare ved Staraja Russa og på Kalininfronten til 32.000 mann - på 2 dager mistet de også 88 fly. Siste uke tapte tyskerne 249 fly mot et tap av 77 russiske. Onsdag: Hele den 290. tyske infanteridivisjon som tilhørte den 16de arme er utslattet. - Forøvrig fremgang på alle frontavsnitt. - Videre meldes at ialt 16.000 tyskere er falt i Leningradavsnittet i tiden 9-22 mars. Torsdag: Et stort anlagt russisk motangrep er under utvikling i Donetzområdet. - Hitler menes å ha satt inn 38 divisjoner eller 400.000 mann i kampene allerede nu, skjönt det var hans mening først å sette dem inn i sin store våroffensiv. - En russisk U-båt har senket 2 store tyske transportskip i Nordishavet og en U-båt i Berentshavet. Tallslisten for fly viser 320 tyske fly mot 118 russiske. Fredag: Murmanskfronten kommer i forgrunnen. Russiske flåte, landgangstropper og angrep fra landsiden tilføyet tyske kystbatterier på Murmanskysten store tap. En tror at disse operasjoner har tatt knekken på nye tyske offensive forberedelser på denne front. - Nye typer små russiske undervannsbåter melder å ha senket 10 tyske transportskip i nordlige farvann under norskekysten. - Der kjempes i byen Stalinos østlige forsteder.

Dette var i korte trekk ukens offisielle meldinger fra denne front, men vi må regne med at tiltross for masseoppbud av mennesker og materiell fra begge parters side, og uavbrutt kamp, legges bare grunnen til kommende operasjoner i større målestokk. Hitler har nok forbrukt en del av sine reserver, men noe har han nok igjen, og russerne på sin side har overveldende mengde av ferdigutdannede mannskaper og masser av de forskjellige våpen klar til å settes inn når - og hvis - Hitler prøver å gå igang med en storoffensiv på et eller flere steder av fronten.

MIDDELHASOMRÅDET.

Fra Libya har ukens meldinger hatt lite av de store hendelser over sig, men etter fredagskommuniket å dømme vil dette nå endres. Det meldes at Rommels styrker er på mars mellom Tmini og Mekeli.

Britiske flyvende kolonner, (lette motoriserte avdelinger) har gjort raide langt inn på fiendens territorium, tatt fanger, erobret materiell og beslaglagt fiendtlig depoter.

I Middelhavet har det vært livligere. Tirsdag meldtes at britiske U-båter hadde senket 2 italienske U-båter og 8 andre skip, og onsdag kunne meldes at en stor engelsk konvoy var kommet til Malta etter å ha vært i kamp med italienske sjø- og luftstridskrefter like utenfor fiendens egen stuedør. De engelske tap var et handelsskip, mens italienerne mistet 3 bombefly og deres krigsskip fikk torpedoer. Et av slagskipene fikk minst 1 fulltreffer.

Malta har gjentagne ganger hatt bombeangrep, men disse har kostet mer enn de skadet. Under et angrep blev 8 tyske maskiner skutt ned, og forrige lørdag, søndag blev 14 skutt ned og 6 andre ødelagt. Det britiske flyvåpen har vært aktivt hele uken og bombet Bengas Tmini, Tripolis og 8 andre mål i Afrika, samt mål i Hellas og på Kreta.

Det fjerne Østen.

Det som har preget krigsskueplassen på denne kant av verden i denne uke er hovedsagelig luftangrep.

De allierte har rettet vellykkede angrep mot de japanske støttepunkter på Ny Guinea, New Britain og Timor. Under angrepene på Raboul i New Britainøya ble bl.a. en tung japansk krysser senket og flere andre skip skadet. Videre har amerikanske bombefly angrepet 2 fiendtlige flyplasser i Siam hvor flere fly ble ødelagt på bakken.

De japanske angrep har i første rekke vært rettet mot Port Moresby som onsdag hadde sitt 19. luftangrep. Disse angrep må sees i forbindelse med de japanske bestrebelse på å erobre denne viktige havn. Som bekjent ble deres planer om å ta byen fra sjøen totalt feil på grunn av de effektive allierte luftangrep på invasjonsflåten, og de ble derfor tvunget til å forsøke et fremstøt over land. Dette angrep er nu satt igang, men de japanske tropper som forsøkte å rykke nedover Markand-dalen er stoppet av de allierte fly og patruljer.

På Fillipinene har japanerne satt igang en kraftig luftoffensiv mot de alliertes stillinger på Batanhalvøya og Corregidor, etter at general Wainwright har avvist et japansk ultimatum om overgivelse.

I Burma er de japanske tropper rykket nordover Sittangdalen, og de siste meldinger forteller at det er lykket dem å omringe den kinesiske garnison i Toungoo 350 km sør for Mandalay. De har dog ikke oppnådd dette uten store ofre da de allierte tropper hele tiden har kjempet og fortsatt kjemper med stor tapperhet.

I det nordlige Stillehav har enheter av den amerikanske Stillehavsflyflåte angrepet Wake og Markusøya. Amerikanske fly som deltok i angrepet skjøt ned 3 japanske fly og ødela flere patruljebåter. 300 bomber ble kastet. Dette er første gang amerikanske enheter fra fly og flåte har angrepet sammen så langt mot nord, og det at flyene deltok i angrepet viser at hangarskip har vært benyttet. Tokio ble mørklagt for første gang under dette angrep. Japanerne har besatt Andamanøyene i det Indiske hav.

Nyhetsene fredag aften kl. 19.30.

VESTRONTEN: Britiske bombefly av største type har inatt igjen angrepet Ruhr og sluppet bomber av største kaliber. (De såkalte kvartalsbomber). Hovedmålet var Essen. Dessuten ble oljeraffinerier i nærheten av Gent (Belgia) og dokkene i Le Havre angrepet. Også shipping utenfor de Frisiske øyer ble angrepet og et middels stort skip ble senket.

RUSSLAND: Hovedmeldingen er at russene har avansert 13 km på Leningradfronten og etter 2 dages hard kamp erobret nøkkelstillinger i det innviklede Tyske forsvarssystem. I Smolensktrakten er 8000 tyskere drept de siste dager, de større troppstyrker er omringet. Ved Orel har den 262. infanteridivisjon overgitt sig. De siste 2 mnd. har divisjonen hatt 15.000 drept.

MALTA: 26 tyske fly ble skutt under de siste store angrep. Det var ialt 5 angrep på 2 dager og luftstyrkene var de største som har vært i aksjon over Malta på lang tid.

LIBYA: Britiske patruljer har tilføyet tyskerne tap mellom Tmini og Mekili.
BURMA: Tross 2 dagers voldsomme angrep mot den kinesiske garnison i Toungoo har japanerne ikke lykket å trenge gjennom forsvarslinjene.
ØSTEN FORØVRIG: En liten japansk flåtestyrke er observert utenfor Andamanøyene i det Indiske hav.

Koepang den japanske basis på Timor er blitt kraftig angrepet av allierte fly, og over Lae, den japanske basis på Ny Guinea ble søndag 16. fly skutt ned av de allierte i luftkamper.

Vi gjør våre lesere oppmerksom på at W.T. ikke kommer ut påskeaften.

Send avisen videre, undgå NS og DE STRIPETE.

Red.

WHISPERING TIMES

LANDSUTGAVE

NR 11

TORS DAG, 9 APRIL 1942

1 ÅRG

Gud sign vor konge god,
giv ham i farer mod,
giv ham din fred!
Giv du ham vise raad,
styrk ham i al hans daad,
styrt svig og ondskab kaad
i støvet ned.

Højt sværger Norges mand,
hver i sit kald, sin stand,
troskab sin drot.
Trofest i liv og død,
tapper i krig og nød,
altid vort Norge lød
Gud og sin drot.

ALT FOR NORGE